

Balla D. Károj *

egy sehol éjszaka

az nem lehet, hogy ketten együtt voltak őrszemek
de nem lehettek külön sem. a műszer megmutatná
hogy sorsát a figyelésre álom hejett ki tette fel itt
(ősi erejét a mellkas megmutatja, mintha csillámot
tárna fel a tárna. én láttam ott a víz hidegét)

és mégis fut, ki választani ezúttal is elfelejtett. az álló
másikat, úgy reméli, nem találja szembe készakarva
amíg a vájat rajza gyűrött térképein változatlan.
(hejet cserél a szél a koponyával, mintha bajnok csalna
a sakkban. én hallottam ott a szenny melegét)
ám elfogy lassan merész fantáziája. nem sejti
ki volt az, aki eljött érte a fojón akkor. mégsem evez vissza
dönti el. semejik ujja sem illik a csónakházi lakat vasába
(szavát ha állja holtáiglan, a csendnek lehet maradása
mint indián, ha vérzik, éreztem ott fehérek hallgatását)

most kétszer akkora darabokra vágja, úgy tűnik, az időt
kapsz egy embert leküzdeni, mondták neki; már nincs jelen
a múlt adott szava. alig látszik különbség. tudja, a hitel végül
úgyis megtérül (reggelre beomlik a tárna, kihűl a tábor
mint halotton a seb. így laktam ott egy sehol éjszakát)

talált testek

nem követhetem a vérbefagyott szarvasok nyomát
amíg a tövissek verejtékeznek. nagy gödröt ások
ott, ahol az ismeretlen hús belesajog az éjszakába

a talált testek osztáján kóbor lelkek osztoznak a koncon
és afféle hangot adnak, akár egy behavazott vércse
a keresés hasztalan, amit elejtesz, az elvész, mint harang

* A szerző újabb írásaiban nem használ elipszilon-t és nevét is pontos j-vel írja

és vándorolnak testről testre a hajléktalan lelkek
amíg a műszak véget nem ér vagy boncmesterek
meg nem szegik a maguk hamisította napiparancsot

az istenfia hiába élne hittel, nincs hitel a védelmi
pénzre, menti hát a bőrét, viszi hét sérülését
mintha pár seb lehetne biztos menedéke

tudható, a tanulatlan ösztön mindig feltárja
az elme káros mesterségét, és nagy nevetség, ha közben
még cinkelt lap sem jut a horganyzott koporsóra

a gyomrom tele van friss fűvel, mint a tundra
és a fejem még mindig ott alszik az égő hídon
már szóltam a fenntartónak, lépjen kapcsolatba velem

a lélektest téli éjjele

fedetlen testtel jár a lélek éjszaka
és égbe hangzik hóba ásott jajszava
akárha lakna tágas messzi északon
hol gyilkos indulat ragadja üstökön
hogy sebzett óz nyomát kövesse vérszagon
s míg izzadt inge csüng a téli füstökön
akár a cinterembe úzott hús ködök
fedetlen teste gőzölög és füstölög
és dől a füst a mennybe nyílt tetőkön át
halomba döntve lágý viszonyt, kemény arányt
száz isten szívja így az éjek füstjeit
korommal felkent gyilkos téli éjjelen
ezért oj üszkös szüzek szép erénye itt
és nincsen vád és nincs ravaszdi védelem
mert minden bűn előre tervelt, készakart
kémények füstje így fedi az éjszakát
hogy bőrét mentve mentse vész a kárt
és örületbe fúljon minden értelem
amej a bűnre olvasott feloldozást
alantas vétke mért is volna jobb vagy más
ha póre testtel jár a lélek éjfelen
és égre hangzik hóba ásott jajszava
de érik már a hajnal, kapzsi mostoha
hogy bűnöd elveszejtse mindig, most, soha